

Людська доля

Посилав пан козака з листом, і йому випала дорога через ліс, і він їхав тим лісом, та надібав святого Миколая, що він в'язав лика - єдно добре, а друге кепське. Але святий Миколай показався йому в постаті старого діда. Де той козак, приїхавши близько св. Миколая, і дивиться на тоє і повідає: "Що то ви, дідуню, ото робите?" А св. Миколай відзивається до нього: "А що ж? Ти бачиш добре, що я роблю; лика в'яжу". - "Та я, дідуню, бачу, що ви лика в'яжете; іно не знаю, нащо?" - "Ото так, козаче! Тії лика, которії я в'яжу до купи, то вони свідчать людську долю!" - "А чого ви в'яжете єдно лико добре, а друге кепське?" - "Бо так треба; бо і люди такі на світі: єсть добрії і недобрії, то треба їх так вінчати, щоб були злі з добрими, а добрі зо злими". - "А то для чого?" - "Для того, бо як би се звінчали самі злі, то вони би не могли в світі жити; а як би се повінчали добрі, обоє робучії, то вони б з великого добра забули за бога".